

guliranjem plač bi prišlo do kruha mnogo re-
vežev in zasluzka potrebnih, obenem bi se pa
med nižjimi nehala namigavanje na nepravico
višjih. Mnogo nezadovoljstva bi bilo s tem
odpravljenega, ves narod bi dobil občutek, da
je pravice in kruha za vse. Nezadovoljni ele-
menti bi izginili in v okoli nezadovoljstva, s
katerimi naši narodni nasprotniki begajo
ljudstvo, bi odpadli. Vidimo torej, da bi taki
ukrepi v prvi vrsti utrdili mir, red in državno
misl. Če se pa to prezre, so vsi klici na na-

rodnost in spoštovanje obstoječega reda bob
v steno. Tudi komunistom bi se s tem izbilo
iz rok glavno orodje njihove propagande, ki
plete svoje mreže baš med slabo plačanim de-
lavstvom in uradništvom. Bolje je, da v tem
oziru napravimo red sami, kot pa, da bi ga
nam zaradi takih neznosnih razmer delali dru-
gi. Odstranimo torej mešetarstvo, neupravič-
ljive plače in dvojno zaslužkarstvo, ki je na-
še največje narodno zlo, katero izpodkopava
narod in državo pri koreninah.

Po Jugoslaviji

Dvoletno vojaško službovanje. Po novi
uredbi o ustroju zakona vojske in mornarice
se prične služba v stalnem kadru najkasneje
v onem letu, v katerem je izvršil rekrut
21. leto in traja dve leti.

S komunisti nobenega sodelovanja: to je
načelo, ki ga je proglasil hrvatski metro-
polit zagrebški nadškof dr. Stepinac ob za-
ključku Marijanskega kongresa v Glogovni-
ci. Z vso odločnostjo je obsodil rušilno delo-
vanje komunistov ter naglasil, da ne more
biti sodelovanja s komunisti, dokler se ne
odrečejo svojega nauka in svojih zločinov,
dokler torej ne postanejo drugi, kot so. Kako
se naj sodeluje z ljudmi, ki vodijo organizi-
rano akcijo, plačano z milijoni, da se ime
božje in vsak spomin na Boga iztrebi s po-
vršja zemlje! Bog ne bo pustil nekaznovane
ne poedinca ne narode, ne mesta ne države,
ki se dvigajo zoper njega. Nismo pozabili
španske niti nismo slepi, da bi ne videli uso-
de, katera je zadela male narode, ki so prišli

pod boljševiško oblast. Ista usoda tudi čaka
hrvatski narod, ako bi prišel pod to oblast.

Proti preklinjanju. Oblast banovine Hrvat-
ske je izdala strogo odredbo zoper preklinje-
vanje. Ponovno se je, tako stoji v odredbi,
močno razmahnilo izgovarjanje najbolj suro-
vih bogokletnih besed. S tem se dela ne samo
pohujšanje ter se porazno vpliva na vzgojo
mladine, marveč se tudi hrvatski narod pri-
kazuje v zelo grdi luči. Zato je neobhodno po-
trebno, da se ta grda navada v narodu izkoreni-
ni. V to svrhu morajo duhovniki in občine
prebivalstvo na primeren način opozoriti, da
je preklinjevanje z zakonom prepovedano in
da se bo proti preklinjevalcem v smislu za-
kona postopalo. Žandarmerija in policijski or-
gani so dobili potrebna navodila, da se to po-
hujšanje vendar enkrat izkorenini. Preklinje-
vanje in bogokletje se tudi v nevarni meri
širi med našim ljudstvom in zlasti med mladi-
no. Naj bi se tudi pri nas nastopalo proti
tej sramoti v vzajemni močmi, smotreno in
strogo!

Sonc Jožef, Laško:

Proč z divjačino z obdelanega sveta!

V današnjih dneh povprašuje vse le po
kmetijskih pridelkih, celo tisti, ki zajce za-
govarjajo. Po divjačini nihče ne povprašuje.
Zato ne gre, da se že itak skromni pridelki
uničujejo po divjačini, posebno ne v Sloveniji,
ki mora živeti kupovati. Najvažnejše, kar ima-
mo, to je ljudska hrana, se tako uničuje edi-
no zaradi zabave nekaterih. Zato ni čuda, če
se kmetje vedno borimo proti tej nepotrebnosti
nadlogi.

Sedanja določila lovskega zakona, da se
škoda povrne, ne drže povsem. Kmet je po
določilu zakona primoran sam stikati po nji-

vah, vinogradih itd., vsak dan sproti ogledo-
vati vsako rastlino ter najdeno škodo hoditi
zastonj naznanjat po več ur daleč. Zaradi
tega ostane 99 odstotkov škode nenaznanjena,
ker se pota ne izplačajo. Tako je oškodovan
kmet in s kmetom vred država.

Izgovor, da se divjačina ne da iztrebiti, ne
drži.

Z zakupnino je mnogo več hvale nego ha-
ska. Če občina dobi 1000 din za lov, posest-
nikov je pa 500, pride na račun lova le 2 din
manj davka na posestnika. In za ta 2 din se
pase divjačina celo leto nemoteno po posestvu.

Jed za sladokusce v
starih časih. Le malo-
kdo ve, da so beluše
(šparglji), ki so bile v
srednjem veku evrop-
skim ljudstvom popolno-
ma neznane, visoko ce-
nili že v starem Egiptu
pod vlado Ramzesa Ve-
likega. Stari Rimljani so
uživali beluše že v tret-
jem stoletju pred našim
štetjem. Katon starejši
je v svoji knjigi o polje-
delstvu dal navodila za
gojitve teh rastlin, ki jih
je na svojem posestvu
v Kampaniji (v Italiji)
sam preizkusil. Tudi na
jedilnem listu slovitega
rimskega sladokusca in
milijonarja Lukula so
imeli beluši veliko vlo-
go. Ob koncu srednjega
veka so si pripravljali
belušovo solato s soljo
Italijani in Španci, po-
čas pa se je ta jed raz-
širila potem po Evropi.
Eden najbolj navduše-

Junak divjine

Ameriški roman

»Dober dan!« je trdo odgovoril mladenič. »Morda ste
vi tu gospodar, Roger Asplet?«

»Da!« je smehljaje odvrnil Roger. »Dobro došli!«
Erik je molčal. V njegovi notranjosti je vrelo in je
le s silo zadušil ogorčenost.

Roger je slutil, kaj se odigrava v Erikovi notranjosti
in je užival nad tem. Še bolj je hotel razdražiti mlade-
niča, zato je nadaljeval:

»Malo prej sem videl v dolini vaše konje. Krasne
živalice! Najplemenitejše v okolici!«

»Tako,« je suho odgovoril Erik. Pri tem je pozorno
opazoval Rogerjev obraz. Roger se je silil, da bi kazal
zelo prijazen obraz, a to se mu ni posrečilo. Mladenič
je spoznal, da je vsa prijaznost hlinjena.

»V dolini sem se hotel sestati z mojimi ljudmi,« je
čez čas dodal.

»Razumem! Toda jaz nisem mogel dopustiti, da bi se
vaši konji pasli na moji zemlji.«

»Na vaši zemlji?« se je začudil Erik. »Ali je to vaša
zemlja? Morda ste jo podedovali?«

»Podedoval?« je posmehljivo vprašal Roger. »Da,
tu je mnogokaj primerneza za podedovanje.«

Vse za šolo

knjige in potrebščine v

Tiskarni sv. Cirila

v Mariboru:

Koroška cesta 5,
Aleksandrova cesta 6,
Kralja Petra trg 6.

v Ptuj:

Slovenski trg 7.

Boste zadovoljni!

Ako zmoremo druge davke, bomo še ta 2 di-
narja, pa bomo na polju gospodarji mi, ne
pa divjačina.

Nekateri zajčji prijatelji pravijo, da bi se
kmetje med sabo pobijali, če bi se jim dalo
orožje. To je prazen izgovor. Naš narod je
še dosti veren in na splošno nepokvarjen, po-
leg tega so pa tu zakoni, ki vsak zločin ob-
čutno kaznujejo. Orožje bi pa dobili le zanes-
ljivi posestniki na podlagi orožnega lista, tako
da je vsak dvom v tej smeri brez podlage.

Kmet ne bo hodil radi športa na lov, am-
pak bo branil le pridelke, zato je potrebno,
da ima orožje. Kdor dobi orožni list, naj ima
pravico na svoji zemlji ustreliti in obdržati
vsako divjačino, ki škodo dela, kajti vsak
trezno misleč človek mora priznati, da obde-
lan svet ni primeren za gojenje prav nobene
divjačine. Naša stara zahteva je: »Proč z di-
vjačino z obdelanega sveta!« Vladi, ki bi izdala
tak zakon, bomo kmetje in sadjarji zelo hva-
ležni.

Glasno se je zasmeljal in pri tem kazal svoje bele
zobe. Toda nenadoma se je zresnil in izzivalno dejal:

»To zemljo sem si enostavno prisvojil!«

»Tako?« je zategnjeno vprašal Erik. »Potem ste kri-
vičen prisvajalec!«

Rogerja je mladeničeva izjava v živo zadela. Kri mu
je vzkipela, a zadušil je jezo. Eriku je hotel pokazati,
da ga nobena stvar ne more razburiti. Prisiljeno mirno
je odgovoril:

»Ne prepirajva se o tukajšnjih posestnih razmerah!
To bi bilo nespametno. Raje vstopite, da se odpočijete!«
Erik se je odzval vabilu in stopil na dvorišče. Konja
je vodil s seboj.

Dvorišče je bilo zelo prostorno. V enem kotu je stala
precej velika hiša, zgrajena v slikovitem španskem slogu.
V drugem delu dvorišča sta bili dve na pol postavljeni
poslopji. V bližini teh je bil izkopen temelj za četrto
stavbo. Sredi dvorišča pa je bil vodnjak, ki je dobival
vodo iz bližnjega vrelca. V enem kotu so stala lepa,
košata drevesa. Med dvema drevesoma je bila pritrjena
gugalnica. Eriku se je zdelo, da leži v njej ženska postava.

Moža sta prišla do glavnega poslopja. Skozi pro-
storno okno, ki je obenem služilo za vrata, sta stopila
v hišo.

Erik je osupnil. V poltemi, ki je vladala v prostoru,
je zagledal kakih šest mož. Za mizo so sedeli. Pred seboj
so imeli steklenice vina. Molčali so in gotovo prisluško-